

Henseende henviser ærede Medlemmer til Rigsdagstidenden.

Da det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) som daværende Indenrigsminister fremsatte dette Forslag her i Tinget, udtalte han, at han ikke havde fundet Anledning til at foretage Ændringer i Forslaget, som det var fremsat af Ædruelighedskommissionen, idet den Betænkning, der var afgiven i forrige Samling ikke i nogen Maade havde kunnet være vejledende for ham ved Affattelsen af Ændringer i Forslaget. Deri har det ærede Medlem fra Assens fuldstændig Ret; Betænkningen har ikke kunnet være vejledende for ham som Indenrigsminister til at foretage Ændringer i Forslaget. Forholdet var nemlig dette, at det Udvalg, der var nedsat i Fjor angaaende denne Sag, afgav en Betænkning, der indeholdt ikke mindre end 100 Ændringsforslag, og naar man undtager et enkelt Punkt i Lovforslaget, var der i den Grad Uenighed om det i Udvalget, at de Ændringsforslag, der bleve stillede i Betænkningen, fremsattes af en hel Række forskellige Mindretal. Jeg maa dog tilføje, at den langt overvejende Del af disse Ændringsforslag vare af mindre væsentlig Betydning. Det eneste Hovedpunkt, med Hensyn til hvilket der var — man kan vel sige enstemmig — Tilslutning om, at det maatte ændres, var Bestemmelsen om at give Beværtningsret til Interessentskaber i Byerne. Forslaget indeholder nemlig en Bestemmelse om, at man i Byerne kan overdrage Retten til at beværte med berusende Drikke til Interessentskaber og kun til Interessentskaber. Denne Bestemmelse var Udvalget imod, og der var Enighed om, at den skulde udgaa; men det var ogsaa det eneste Omraade, paa hvilket der var opnaaet Enighed i Udvalget.

I al Almindelighed vil jeg sige om det foreliggende Forslag, at det er et Forslag, der er udarbejdet af Kommissionen efter meget omhyggelige og grundige Overvejelser og Undersøgelser. Kommissionen havde dette Spørgsmaal til Behandling i 4 Aar; den traadte sammen med saa højst forskellige Opfattelser af disse Forhold, at der var en Del af Kommissionens Medlemmer, der ønskede at komme over til fri Beværternæring, saaledes at det skulde være fri Næring for alle og enhver at beværte med berusende Drikke, medens der paa den anden Side var Medlemmer, som mente, at vi skulde have denne Beværtning helt forbudt — selvfølgelig var der dog ingen i Udvalget, der ønskede at holde paa, at det helt skulde forbydes paa en

Gang i en Lovparagraf, men der var alt-saa paa den ene Side Forbudsvener og paa den anden Side Tilhængere af fri Beværternæring; saa modstridende vare de Anskuelser, der mødtes i Kommissionen. Men i Løbet af de 4 Aar, den arbejdede, naaede vi til fuld Enighed om at fremsætte det Forslag, der her foreligger. Jeg tror, jeg tør sige, at Kommissionen har gjort sig al mulig Umage for at affatte Forslaget i en saadan Form, at det ikke i nogen Maade skulde gribe generende ind i de bestaaende Forhold; vi have i Kommissionen været meget varsomme med det og søgt at lade os det være magtpaaliggende at faa et Lovforslag fremsat, der kunde møde Velvillie og Forstaaelse ude i Befolkningen, et Forslag, der skulde være affattet paa en saadan Maade, at man var vis paa, at det vilde blive ført ud i Livet paa en god og for Samfundet gavnlig Maade. Desuden kan jeg sige, at man har indenfor Kommissionen afgjort bestræbt sig for at tage alt muligt Hensyn til de tidligere Afstemninger baade i dette og det andet høje Ting angaaende Forhold, som gribe ind paa det Omraade, Forslaget omhandler.

Jeg nævnede før fri Beværternæring; jeg vil gerne her lige tilføje dette, at jeg tror, man med Rette tør sige, at det Standpunkt at gøre Beværtning med berusende Drikke til fri Næring er fuldstændig opgivet af alle. Der er ingen nu, der rejser et saadant Krav, ikke en Gang Beværterne selv. De eneste Røster, der hæve sig i den Retning, lyde fra Spiritusfabrikantterne. Det er de eneste Mennesker, der ere interesserede i fri Beværternæring. De, der fabrikere de berusende Drikke, ere selvfølgelig interesserede i, at der bliver saa mange Udsalgssteder og saa mange Beværtninger som muligt, thi det er jo en Betingelse for, at der kan sælges et stort Kvantum Spiritus. Men Beværterne ere selv klare over, at det vilde være rent ødelæggende for dem, om vi kom ind paa fri Beværternæring, og derfor ere de egentlig ogsaa imod det. Jeg skal ikke udtale mig videre om dette.

Saa vil jeg gerne minde lidt om de Krav, der have rejst sig i Folket for at faa de to Lovforslag gennemførte, som her foreligge til Behandling. Jeg skal da minde om den Adresse, som blev indbragt her i Rigsdagen i Fjor, og som krævede disse Lovforslag gennemførte. Denne Adresse var underskrevet af ca. 500,000 Kvinder og Mænd her i Landet. Jeg mener, at det i nogen Maade er et Bevis